

C Văn Tuy nh c chân lên không mu n n i, m t ph n vì m i m y ti ng đ ng h ng i trên máy bay,

tù túng quá nên hai cái chân nh mu n tê đi, m t ph n vì c đã có tu i r i mà l i m i v Vi t Nam “k t hôn” xong nên m i th . C Văn Tuy năm nay tuy đã ngoài 70, cái tu i mà ng i x a b o là “Th t th p c lai hi”, nh ng c ch ng “c lai hi” tí nào vì trông c còn qu c th c, kho m nh. C l i có tài văn ch ng, vi t lách lý lu n đầu ra đó, nên đ c nhi u ng i kính n ! Giá đ ng có chuy n v Vi t Nam v a r i thì cũng đầu đ n n i, ch vì...

Ch vì s ng n i đ t khách quê ng i nó đã bu n nh ch u c n, b n bè ch ng có m y ng i, ch còn hai ông bà già s m hôm hú hí, th mà cách đây m y năm c bà t nhiên l i chán c nh tr n ai bèn c i h c v n i tiên c nh, b c l i m t mình nên c m i bu n quá s c, bu n t ng ch t đi đ c! May mà n i đ t n c văn minh, già đã có Nhà N c nuôi, m i tháng c cũng lãnh đ c cái check m y trăm nên không ph i lo v đ ng sinh k , ch ph i nh v i Vi t C ng, già l t không n i cũng c ph i ch ng g y đi ki m l y mà ăn. Răng l i cái còn cái m t nh c Văn Tuy mà c ph i tr u tr o c khoai c s n thì ch m y ch c mà ng m c t i!

C ng i nhà mà vi t lách mãi nó cũng chán, mà vi t cái gì đây? B n tr nó m i có nhi u cái đ mà vi t: Truy n tình yêu, truy n ăn ch i, truy n trai gái, truy n c b c, truy n nh u nh t v.v... Ch còn c , quanh đi qu n l i cũng ch có ch i Vi t C ng, mà Vi t C ng thì ai l i ch ng bi t là nó đã x u l m r i, c có ch i nó c ngày, c đêm nó cũng không x u h n đ c n a. Th là c

bèn có ý định đi du lịch, nhưng vì mấy trăm Đô mét tháng, có tiền thì nếm chi phí hết rồi may ra cũng chẳng còn đâu. Nhưng mấy chục, thì thì đi đâu? Tất nhiên là vẫn thăm quê hương một chuyến, và gia đình thì nếm lòng “Xa quê hương như mẹ hiền” rồi còn đâu cớ gì là... Nhưng nếm đau lòng con quí quí!

Cố Văn Tùy và Sài Gòn, con bà nó, cái tên Sài Gòn của người ta thân thiện như thế mà nó lại đem đi là thành phố HCM. HCM là cái quái gì, biết quá cũng chẳng là một anh bạn trẻ u lầu cá? Nhưng thôi kệ nó – cố Văn Tùy nghĩ bụng – nó muốn đi là gì kệ nó, đi về cái, Sài Gòn muôn đời vẫn là Sài Gòn là đúng. Mấy ngày mấy về cái bạn trẻ chàng cháu ngoại lại y cái xe Honda chẳng đi vòng vòng đâu thăm dân cho biết sự tình. Cố bạn nó chẳng đi mấy cái xóm lao động, rồi ra ngoại ô xem bà con ta đây sống thế nào. Mấy hôm đi thăm cháu nó còn chỉ về cái, cái bạn chẳng đi đâu nó chẳng đi đó nhưng sau nó bạn:

“Ông ngoại đi mấy cái chỗ đó làm gì, có gì hay đâu mà đi, đi con chẳng ông ngoại đi chẳng này, có khi ở bên Mẹ cũng chẳng có đâu!”

Tối hôm đó, nó chẳng đi mấy cái quán cà phê đèn xanh đèn đỏ, chẳng phải, chẳng phải có tên là cà phê Tình Cầm. Cố bạn:

“Tối nay mà chẳng ông đi đâu, chẳng cà phê thì ở bên Mẹ ngày nào ông chẳng!”

Thì cháu nó cười:

“Nhưng cà phê này là cà phê tình cầm ông!”

Cố cũng cười:

“Thì vào, xem nó tình cầm thế nào nào!”

Chàng già và trẻ là tiên

Tác Giả: Hoàng Yên

Chúa Nhật, 17 Tháng 4 Năm 2011 08:31

Gặp xe Honda đầu đen y xong, hai ông cháu đến nhau vào quán. Trong quán cũng đèn xanh đèn đỏ, mọi người vào vui chơi nhàn nhàn, xấp xỉ, xấp xỉ gần ra phố. Một con nhóc xinh nhóc, nhìn chằm chằm đã thấy mùi nước hoa sắc nét của nó ra đón khách. Nó cầm tay con đến vào một cái bàn trống ở góc quán, bắt đầu:

“Hai anh và uống cà phê và làm giám khảo cho em bé đẹp nghe!”

Đi cho con nhóc bắt đầu vào trong rồi, con mẹ thì thảo luận với cháu:

“Đây người ta có thể chơi thi hoa hậu con nít à?”

Thằng cháu cười bí mật:

“Không có con nít đâu ông ‘goi’ đi!”

Hai ly cà phê sữa đen được bày ra, con nghĩ bụng: ờ, cà phê sữa và cà phê đen uống vào giờ này có khi cần đêm không ngủ được. Uống hết gần nửa ly cà phê mà cũng chưa thấy “em bé” đẹp ra, có tiếng cười của một người nào đó đó giờ:

“Em bé đâu, sao không đưa ra đi?”

Lại có tiếng cười bên trong nữa:

“Có ngay! có ngay!”

Sau đó ba cô nàng từ bên trong tìm sáu đứa ra. Ờ là là, trông cũng như ba con nhóc y thôi.

Chàng già và trẻ là tiên

Tác Giả: Hoàng Yên

Chúa Nhật, 17 Tháng 4 Năm 2011 08:31

Thằng cháu tôi ghé tai ông ngoi thì thào:

Thi “em bé đẹp” là thi “cái y” đẹp!”

Lúc đầu cậu đến nhồi trợn lời đình lên với thằng cháu. Mẹ nó, thà ra nó tởn ng c bng vai phải là vậy nó hay sao mà nó lại đến c vào đây? Đò đò c suy đò đò n th là cùng! Nhưng sau c nghĩ lại, mình là dân viết lách, chứ i Viết Cng mà toàn nói nhng cái gì ầu ầu, toàn nói nhng cái chuyện c lĩ sĩ t đò i nò đò i nào mà ai ai cũng đã bi t! Đây mĩ là th c t “chỉ n trng” đây. HCM huênh hoang “Mĩ i năm trng cây, trăm năm trng ng i”, 30 năm Dân Ch Cng Hoà với mĩy ch c năm XHCN nó trng ra đ c lo i ng i nh th này đây! Nghĩ vậy nên c mĩ b m gan ng i quan sát. Bà nàng tiên n không m t m nh với che thân đng thành hàng ngang cho giám kh o quan sát ch m đi m. Các nàng o qua, o l i, n đàng tr c, chng đng sau, có khi lại h t h t “em bé” vào m t giám kh o. Bà “em bé” có em m p, có em m nhng em nào cũng râu ria x m xoàm trông c nh cái m m c a đng chí Fidel Castro y thôi. Hình nh có m t v giám kh o bà tr n nào đó đ a tay nng m t em bé r i c i lên hô h :

“Em này sao cái môi lại th i ra, ch y dài xu ng th này?”

Lại có ti ng ng i ph h a:

“Ch c là b thng nào nó kéo ra đ y!”

R i lại có ti ng c i híc híc:

“Còn em này sao hai cái mép lại loe ra, lòi c m t cái răng nanh nh n ho t, đ h n ra ngoài...”

C Văn Tuyền nghĩ bng: Th t là đò đò c suy đò i quá s c!

Sau chàng 15 phút bị u diến, các nàng sà vào lòng giám khảo để a tay đòi tiên “boa”. Cậu Văn Tuy móc bóp “boa” cho mẹ em mất t 5 Đô La, cậu nghĩ b nghĩ: Tội nghiệp, có đôi người ta mẹ phải làm như thế! Khi bị t cậu là Việt Kiều u h i h ng, các nàng cậu xo n l y c . Mẹ nàng đ ngh :

“Mai anh Việt Kiều u l i đ n n a nghe, b n em s u tiên cho, tha h mà n ng!”

Dĩ nhiên là cậu Văn Tuy ch bao gì trẻ l i ch y n a!

Đêm hôm y cậu Văn Tuy không ngủ đ c th t! Không phải vì cà phê làm cậu mất ngủ mà vì cái cậu nh quán cà phê Tình C m nó qu y r y c . Đã mấy năm nay, k t ngày cậu bà mất đi, đêm nay cậu m i th y l i cái “m t m c” y. Ngày cậu bà còn s ng, th nh tho ng cậu cũng th y nó, nh ng là th y cái g y gò, méo mó ch đâu có đ c phây phây t i mát nh th này, th là t nhiên cậu l i c m th y “lòng xuân ph i ph i”, cậu t b o: Có khi là mình ph i “b c đi b c n a”, r i cậu l i c i m t mình: Đàn bà ng i ta m i “b c đi b c n a” ch mình đàn ông mà b c cái gì... R i cậu l i chép mi ng: i dào, đàn nào khi c n mà không “b c” đ c!

Cậu Văn Tuy ch i Việt Nam hai tu n l r i l i tr v M và m c dù đã tr v M đ n h n n a tháng r i mà cậu v n c b ám nh b i cu c thi em bé đ p i Việt Nam hôm nào. Có l n c còn m th y m t em tóc tai ph kín m t nh ng l i nhe m t cái răng th t đ h n ra c i h i c : Anh Việt Kiều ch ng nào m i đ a em v nhà th ? Th là sau gi c m c quy t đ nh ph i ki m m t c bà khác thay cho cậu bà cũ đã b c mà đi! i Việt Nam ng i ta c t ng đàn bà i bên M v a h i m v a có giá l m nên đàn ông Việt Nam m i đua nhau v n c l y v , nh ng th c ra không ph i là th , i bên này quý bà “đ đ” cũng nh i u l m. Cậu l t m y t báo ch ra mà coi, t nào cũng có đ n m y trang “K t B n Th T n” ho c “Tìm B n B n Ph ng”. Đàn ông, đàn bà, già có, tr có. M i 17- 18 hay đã 6-7 ch c tu i còn nhao nhao lên đòi v , đòi ch ng. Đã “đ đ” th mà còn ra giá cao, có bà đã ngoài sáu bó mà còn đòi ông nào mu n đ ng đ n bà thì ph i: Tội nghiệp đ i h c, ph i xu t thân Võ B Đà L t hay sĩ quan Th Đ c, Ph i có vi c làm v ng ch c, ph i có tinh th n văn ngh bi t làm th , vi t văn, bi t khiêu vũ và thích du l ch v.v... L y Chúa tôi, đòi h i cao nh th thì ki m đâu cho ra ng i. Cậu l y ngay cậu Văn Tuy ra làm thí d : Tội nghiệp đ i h c v i làm th , vi t văn thì c d s c, có khi c d y ng i khác còn đ c nh ng vi c làm v ng ch c thì “Th t th p c lai hi” r i ai còn m n n a mà v ng ch c! Mẹ tháng đ c m y trăm ti n già đ s ng là may, làm gì có d mà đi du l ch. Còn khiêu vũ thì hai cái đ u g i nó đã mu n long ra, s p ng i xe lăn đ n n i r i còn “khiêu v i khích” cái gì n a?!

Cậu Văn Tuy đã gi m y t báo ch ra đ ki m ng i. Cái đám lau nhau t 17-18 đ n 4-5 ch c

Chàng già và trẻ là tiên

Tác Giả: Hoàng Yên

Chúa Nhật, 17 Tháng 4 Năm 2011 08:31

thì đứa con có rí vào. Chàng chàng đã không để tiêu chuẩn mà cậu Văn Tùy cũng chàng muốn “chết yểu”. Cậu con phải “Đêm bảy ngày ba, vô ra không kể”, cậu mẹ đêm nó bắt cậu làm “nghĩa vụ” mới thôi thì cũng chỉ “ba bảy hai mươi mốt” đêm là cậu tiêu điều mất cậu cậu, còn không thì nó “cho” chàng khác, nếu cậu có biết cũng chàng làm gì được, chỉ có cậu cậu máu mủm ra mà chết! Nghĩ thế nên cậu Văn Tùy chỉ chàng chàng bà 50 tuổi trẻ lên, chàng chàng rút cậu cậu cũng chàng chàng được ai. Có bà để tiêu chuẩn cao quá, có bà không để tiêu chuẩn chàng chàng lý thuyết nó làm sao vậy. Năm mươi, hơn năm mươi tuổi mà còn dzin thì chàng chàng là phải có cái gì trouble chàng, làm gì có cậu quý mà lý... Rút cậu là cậu vâng cậu “phòng không chiếu bóng” mà thi gian thì vâng cậu chàng trôi, cậu vâng cậu chàng bồng bồng chàng chàng đi đến cuối cuối đời...! Nghĩ là không thể chàng chàng bên Mẹ này lâu hơn được nữa, cậu bên với chàng với Việt Nam:

Các con, các cháu thân mến!

Trước hết tôi gửi lời thăm các con, các cháu được mạnh khỏe. Bà tôi Mẹ đẻ nay đã được hơn 2 tháng, sức khỏe vâng bình thường chỉ phải cái tôi nó buồn quá! Từ ngày mà các con mới đi bà sống thui thui mất mình, mẹ cậu bên này bà không phải lo với miếng cơm manh áo, chàng bà nghĩ vâng đời tình thế nó cũng rí là quan trọng, bởi thế bà có ý định là sẽ “chết yểu”. Có đi cậu bên này muốn kiếm được một người cho thích hợp với mình không phải là chuyện dễ, bà đã tìm kiếm mấy tháng nay chàng chàng không được. Bởi thế bà với chàng này gửi với, trước là thăm các con các cháu sau là nhắc chúng mày xem có ai là Việt Nam có thể thích hợp với bà thì gửi thiêu cho bà để bà lo liệu. Nhớ là để hỏi xem người ta có thích qua Mẹ không? Có muốn chết yểu với mất ông già đã 70 tuổi chàng chàng còn khỏe mạnh không? Mới đi quan trọng nữa là đứa con quá mà cũng đứa già quá, cậu trên 50 đến trên 60 là tốt. Bà rất mong tin các con, vì thi gian qua mau như bóng câu qua cửa sổ với các con xúc tiến ngay cho bà. Thân ái!

Thật cậu Văn Tùy gửi đi được hơn một tháng thì cậu nhận được hồi âm từ chàng chàng gửi con gái cậu là Việt Nam gửi qua:

Bà chàng kính!

Chúng con đã nhận được thư bà và xúc tiến ngay với cậu mẹ. Các bà các cô là Việt Nam muốn qua Mẹ thì thiêu gì hay bà. Nếu bà muốn thì con gái mình mình ra cũng có, chàng chàng này không bao được bà, qua được Mẹ rồi hay bà là cái chàng. Bởi thế chúng con chàng chàng cho bà một bà năm nay được 54 tuổi. Nhà bà ta là gần nhà chúng con và cũng là chàng quen biết. Chàng bà ta trước kia là sĩ quan QLVNCH từ trước ở Kontum vào mùa hè đầu năm 1972. Bà này chàng chàng trông còn được lắm và chúng con nghĩ là rất thích hợp với bà. Khi chúng con nghĩ ý là bà muốn

Chàng già và trẻ là tiên

Tác Giả: Hoàng Yên

Chúa Nhật, 17 Tháng 4 Năm 2011 08:31

chàng nãi và đứa a th c a b cho bà ta đ c thì bà ta c i b o: Ông c b y ch c tu i mà còn kho m nh th t không? Tôi s sang đ y r i ch ng bao lâu l i goá b a n a thì kh l m. Hay là b o ông c g i cho tôi m t t m hình đi, n u th y đ c thì tôi cũng s cho anh, ch m t t m hình c a tôi đ g i sang cho c , n u c cũng ng ý thì r i sau đó mình s tính ti p. V y nh n đ c th này, b đi ch p ngay m t t m hình m i nh t g i v cho chúng con, r i sau đó th nào chúng con l i s liên l c v i b . Kính chúc b đ c luôn luôn m nh kho . Các con c a b .

C Văn Tuy đ n ngay ch Wal Mart và vào ch p luôn m t lúc 3 ki u hình One hour photo. C b o ng i th ch p hình:

“Anh ch p cho tôi ba ki u khác nhau cho th t đ p vào, m i ki u in 2 t m”.

Ý c là s ch n t m nào đ p nh t r i g i v VN. Nh ng khi hình ch p xong, c th y ki u nào cũng đ p c th là c quy t đ nh g i v c 3 ki u. C l m b m nói m t mình: Tha h cho mà ng m!

H n m t tháng sau c Văn Tuy l i nh n đ c th t Vi t Nam g i qua. Trong th có kèm t m hình m t ng i đàn bà tóc u n xõa ngang vai, dáng ng i m nh d . Bà này lúc còn tr h n là ng i có nhan s c nên đ n nay tuy đã ngoài năm m i mà trông còn có nét l m. C ng m đi ng m l i t m hình r i c i m t mình: G i hình sang th này là ch u đèn r i đây! C l i ép t m hình vào ngay ch trái tim, l m b m: Mình cũng r t thích m u ng i nh th này, hy v ng là hai ta s có nh ng ngày h nh phúc bên nhau! Sau đó c vào bàn ng i vi t th tr l i:

Các con thân m n!

B đã nh n đ c th và hình các con g i qua, b r t thích m u ng i nh th này. Cho b g i l i thăm và cám n bà y đã cho hình. Nói v i bà y là n u có th đ c xin cho đ a ch đ b g i th , mong l m. Xin chúc t t c m nh kho và bình an, hy v ng s m đ c g p m t.

B c a các con.

Chàng già và trẻ là tiên

Tác Giả: H&ng Yên

Chúa Nhật, 17 Tháng 4 Năm 2011 08:31

M& y tu&n sau c& Văn T&ỳ l&i nh&n đ& c th& t& bên nhà g&i sang v&i c& đ&a ch& c&a ng&i trong m&ng: Tr&n Th& Hoàng Hôn. S& nhà... Đ&ng... Qu&n... Sài Gòn. Th& là c& l&i ng&i vào bàn, v&i t&m hình c&a bà Tr&n Th& Hoàng Hôn tr& c m&t, c& m&n nốt vi&t lá th& mà c& nghĩ đây có l& là lá th& tình cu&i cùng trong đ&i:

Kính g&i bà Tr&n Th& Hoàng Hôn,

Tôi đã nh&n đ& c th& các con tôi g&i qua và tôi th&t sung s&ng là bà đã cho tôi đ&a ch& c&a bà, nh& v&y ch&ng t& là bà đã cho phép tôi đ& c vi&t th& cho bà. Th&a bà: Có l& các con tôi đã nói v&i bà là tôi & bên này ch& có m&t mình, cô đ&n bu&n l&m vì bà nhà tôi đã m&t cách đây m&y năm. Và cũng vì tôi còn kho& m&nh nên đôi lúc cũng c&m th&y thi&u th&n... và mu&n có s& “ch&p n&i”. Tôi c& mong m&i đ& c g&p m&t ng&i nh& hình &nh mà tôi h&ng mong &&c, nh&ng & bên này tôi đã không tìm ra. Đ&n khi đ& c nhìn t&m hình c&a bà thì tôi t& nói v&i mình: Đây r&i, m&u ng&i mà mình mong m&i đây r&i và cũng ch&ng hi&u sao – ph&i chẳng là duyên s& – tôi đã yêu, vâng xin l&i, tôi đã yêu t&m hình &y tha thi&t. V&y hôm nay tôi đ&ng đ&t vi&t lá th& này đ& b&y t& tình yêu &y, n&u có đ&i u gì không ph&i cũng xin bà b& quá cho. Th&a bà Tr&n Th& Hoàng Hôn – ôi cái tên m&i đ&p làm sao! – bà có cho phép tôi đ& c coi bà nh& là ng&i v& s&p c&i c&a mình không? Và n&u đ& đ& c bà làm v& thì tôi s& ph&i làm gì? Xin bà c& nói đi, tôi đang s&n sàng đ& đ& c nghe l&i bà đây. Tôi cũng th&t mong m&i đ& c nh&n nh&ng l&i vàng ng&c và th&t âu y&m c&a bà. Xin chúc bà đ& c nhi&u s&c kho&.

Ký tên: Văn T&ỳ.

C& Văn Tu& đ&c đi đ& c l&i lá th& đ&n m&y l&n r&i m&i c&n th&n g&p b& vào phong bì. C& n&n nốt ghi đ&a ch& ng&i nh&n & bên ngoài, đ&n ch& Sài Gòn c& kh&ng l&i. Con bà nó, c& nhìn th&y cái tên này là gai hai con m&t. C& đ&nh c& vi&t là Sài Gòn nh&ng sau nghĩ l&i vi&t th& nh& m&y th&ng Vi&t C&ng ch&t b&m nó v&t th& c&a c& đi thì sao? Cu&i cùng c& chép mi&ng vi&t đ&i xu&ng m&y ch& HCM r&i dán tem. Th& c& g&i đi ch&a đ& c m&t tu&n mà c& đã ngong ngóng trông th& phúc đáp. Ngày nào cũng v&y, c& th&y ng&i phát th& đi qua là c& ra l&c thùng th& ngay và khi ch&a th&y g&i c& l&i l&m b&m: Nhanh l&m cũng ph&i 2-3 tu&n n&a m&i có!

Hôm nay c& Văn Tu& l&i nh&n đ& c th& Vi&t Nam, nhìn th&y cái phong bì có v&t xanh v&t đ& & chung quanh là tim c& đã đ&p thành th&ch, đ&n khi nhìn th&y tên ng&i g&i Tr&n Th& Hoàng Hôn thì trong lòng c& nh& m& h&i. Đem th& vào trong nhà, c& c&n th&n dùng kéo c&t m&t c&nh bao th&ch& không dám dùng tay xé. C& s& xé b&ng tay nó nham nh& m&t đi v& m& mi&u c&a cái th&. Bên trong phong bì, ngoài lá th& còn có m&t t&m hình m&u, kh& 8x12 m&i ch&p rõ và đ&p

h n t m hình tr c. C âu y m đ a t m hình lên môi hôn sau đó đ xu ng bàn r i m i m th ra đ c:

Ông Văn Tùy th ng!

Xin ông cho phép em đ c x ng “em” v i ông vì em nghĩ n u ông và em th c tình th ng nhau thì tr c sau gì chúng mình cũng tr thành v ch ng và nh th thì em là “em” c a “mình” r i ch c còn gì n a?! Ông Văn Tùy à, sao ông vi t th hay th ? Đ c th ông em c m đ ng l m, s ng n i đ t khách quê ng i mà cô đ n thì nó bu n th t đ y. Ngay nh em, s ng n i quê nhà, chung quanh có bà con l i xóm mà đôi lúc còn th y lòng tr ng tr i! Đ em nói m t chút v mình cho ông rõ, em năm nay 45 tu i, ch ng em t đã qua đ i! Hai ch c năm nay em s ng vò v m t mình, m c dù c ng có vài ng i ng m ghé, nh ng em c th y nó làm sao y nên không mu n nh n l i. M i đây đ c cô Lê Tuy t Mai, con gái ông cho bi t là ông có ý đ nh “ch p n i” và h i em có ch p thu n ch p n i v i ông hay không? Sau đó em l i nh n đ c hình và th c a ông. Em th t c m đ ng và t h i mình là li u em có th đ p ng đ c nh ng nhu c u c a ông n i đ t khách quê ng i hay không và hình nh t n i sâu th m c a lòng mình có ti ng tr l i là: Đ c! Ph i ch ng đây là cái duyên cái s mà Tr i đã đ nh nên đ n nay em m i g p đ c ông? Em ch c còn áy náy m t đi u là qua đ y r i mình s ph i làm sao? V i cái ngh th may em có giúp ích gì đ c cho ông không hay l i tr thành m t gánh n ng cho ông? V y nh n đ c th này xin ông tr l i cho em ngay, hay là ông v thăm quê h ng m t chuy n đ mình đ c g p m t mà tính chuyên lâu b n. Em mong l m!

Thôi gi y ng n tình dài, em xin đ ng bút, kính chúc ông đ c luôn luôn m nh kho và vui v .

Ký tên: Tr n Th Hoàng Hôn.

C Văn Tu đ c đi đ c l i lá th đ n c ch c l n, lòng c r n ràng sung s ng, c l m b m m t mình: Anh s v ngay, v đ đ a em sang đây cho hai đ a mình đ c su t đ i h nh phúc bên nhau! R i c l i c m t m hình m i nh n đ c lên say s a ng m nghĩa: Hình này v i th vi t v a hay v a tình c m th này ph i là dân Gia Long hay Tr ng V ng ch ch ng v a đâu! Có lúc c l i ng i th ra suy tính: Có nhanh l m cũng ph i già n a năm m i đ a đ c nàng qua đây. R i trong đ u c l i vang lên hai câu th mà c đã h c thu c lòng t ngày còn l p đ ng u: “Th i gian th m thoát thoi đ a, nó đi đi mãi ch ng ch đ i ai!” Th là c quy t đ nh ph i v Vi t Nam ngay m t chuy n n a.

Đúng nửa tháng sau cậu Văn Tuyền đã lại có mặt ở Sài Gòn. Tính từ lần trước, lần đầu tiên cậu thấy cháu ngoại đi chung xe Honda đến quán cà phê Tình Cầm làm giám khảo chọn thi “Em bé đẹp” đến khi nhận được bà Trần Thị Hoàng Hôn qua M, cậu Văn Tuyền đã phải đi đi, về về Việt Nam đến 4 lần và bao nhiêu là vất vả. Trông cậu mặt mũi, hác thây rõ, may mà trong ví cậu lúc nào cũng thấy sẵn mấy viên thuốc Viagra nên tuy mặt mũi nhợt nhạt nhưng vẫn hùng dũng vào trận và dĩ nhiên hào khí của mặt trời đàn ông, dù là đàn ông đã 65 tuổi. Có người thấy cậu đến này nói năng không còn lưu loát như xưa mà lại lèp ba lèp bép, có khi còn lú lù lị lị. Hỏi cậu sao thế thì cậu bảo là vì mấy trái cây nên nói năng nó còn ngượng ngùng. Nhưng đúng hay không cũng chẳng có cậu biết. Cũng có người không tin là cậu nói lèp ch vì mấy cái rằng, nhưng lại chép miệng bảo: Đều cả nh cậu cũng là phúc rồi. “Thà mất phút huy hoàng rồi chết, còn hơn le lói suốt năm canh!”

H&ng Yên